

EL MALALT IMAGINARI

- Versió Lectura -

per a joves entre dotze i divuit anys

<http://www.obresdeteatre.com>

Autor: Molière

Adaptació: Adelaida Frías

- 30 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

NARRADOR / A

MALALT (Argan)

MINYONA (Tonieta)

FILLA (Angèlica)

GERMANA PETITA (Clara)

ESPOSA (Belina)

NOTARI (Bonafè)

NOI (Cleante)

METGE CAPÇALERA (Purgon)

FILL METGE (Tomàs)

ESCENA 1

NARRADOR : — Som al segle XVII, al dormitori del senyor de la casa que crida a
ple pulmó sense bellugar-se del llit

MALALT : — Tonietaaaa! Tonietaaaa!!!! Que no em sents?
Però es pot saber què fa? Tonietaaa! Dimoni de dona!

MINYONA : — Ja vaaaaa!

MALALT : — Ja era hora, ous podrits!

MINYONA : — (*simulant*) Aaaai, quin cop al cap! M'ha fet córrer tant que m'he
picat contra el porticó!

MALALT : — (*la renya*) Com és que has trigat tant?

MINYONA : — (*crida per no sentir-lo*) Aaaai, quin mal!

MALALT : — I si m'hagués estat morint?

MINYONA : — (*exagerant*) Aaaai, aaai, aaai !!!!!

MALALT : — Calla bandararra!

MINYONA : — Aaaai

MALALT : — Calla, que t'estic renyant!

MINYONA : — I jo m'estic queixant! Aaaai!

MALALT : — Molt bé; prou! Deixem-ho.

MINYONA : — Ara s'està millor.

MALALT : — Digues; què tal ha sortit, avui, el que he fet a l'orinal?

MINYONA : — Jo què sé! Que hi fiqui el nas el doctor Purgon, que és ell qui
cobra les lavatives.

MALALT : — Ets una descarada! Porta'm els medicaments, que ja em toquen!

MINYONA : — Es fa d'or, el metge a costa seva. M'agradaria saber quina malaltia
és aquesta, que no es cura mai!

MALALT : — Ets una ignorant! Què saps tu de medecina?

(...)

ESCENA 3

GERMANA : — Hola pare, bon dia.

MALALT : — Bon dia. Angèlica, filla meva, t'he de dir una cosa
que segurament no t'esperes gens.

FILLA : — Què és?

MALALT : — T'han demanat en matrimoni.

NARRADOR : — L'Angèlica creua una mirada amb la seva germana, i se sent tant
feliç que se li escapa el riure.

MALALT : — Què passa, et fa riure? Ai, com sou les noies! Ja veig que no cal
que et preguntis si et vols casar!

FILLA : — Si a tu et sembla bé, pare... Jo faré el que manis.

MALALT : — Així m'agrada; que siguis obedient. Doncs no em parlem més,
perquè ja he acceptat la proposta.

MINYONA : — Per fi feu alguna cosa de profit!

MALALT : — I això que a la meva esposa li agradaria tant que us féssiu
monges totes dues...!

MINYONA : — Sí, ja; la mala pècora té bones raons!

GERMANA : — Pare, però tu no ho permetràs mai, oi?

MALALT : — Ja ho veus, filla: la Belina no volia de cap manera que l'Angèlica
es casés, però jo, ja he donat la meva paraula.

FILLA : — Gràcies, pare, és genial!

MALALT : — Encara no he vist el noi, però m'han dit que m'agradarà i que a tu també.

FILLA : — I tant que sí!

MALALT : — (*sorprès*) Que el coneixes?

NARRADOR : — L'Angèlica consulta la minyona amb la mirada, i la dona l'anima amb el cap perquè expliqui la veritat.

FILLA : — Ja que hi estàs d'acord, et puc dir que ens hem conegut fa un parell de mesos per casualitat...

MINYONA : — I s'han caigut tant bé, que ara el noi la demana!

MALALT : — Això no m'ho han dit, veus. Però si tots dos esteu contents, millor que millor! Diuen que és un jove molt ben plantat.

GERMANA : — És veritat.

MALALT : — Molt agradable, molt assenyat...

GERMANA : — Moltíssim.

MALALT : — Que parla grec i llatí...

FILLA : — Això no ho sabia.

MALALT : — I que es treu la carrera de metge d'aquí tres dies.

FILLA : — De metge?

MALALT : — No t'ho ha dit?

FILLA : — No. Qui t'ho ha dit a tu?

MALALT : — El doctor Purgon.

GERMANA : — El doctor Purgon el coneix?

MALALT : — Com vols que no el conegui, si és el seu fill?

FILLA : — En Cleante, fill del Doctor Purgon?

MALALT : — Quin Cleante? T'estic parlant d'en Tomàs! Què et passa ara?

FILLA : — És que... No estem parlant del mateix noi...

MALALT : — Ah, no? Doncs està claríssim. El teu promès és en Tomàs Purgon i aquesta tarda vindrà amb el seu pare perquè us conegueu.

MINYONA : — Però està com un llum, vostè! Si la nena li està dient que està enamorada d'en Cleante!

MALALT : — Tu no t'hi fiquis, insolent!

MINYONA : — Però a sant de què vol casar la seva filla amb un metge?

MALALT : — La meva filla estarà encantada de que el seu pobre pare malalt tingui un metge a la família!

MINYONA : — Malalt? Però si vostè està més sa que jo!

MALALT : — Com t'atreveixes! (*s'aixeca*)

MINYONA : — A veure, quina és la seva malaltia?

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com